

Het rentetarief

De betaling van strafrente gaat **automatisch** in bij betalingsachterstand. Er werd besloten in de eurozone één rentepercentage vast te stellen op basis van een tarief van 7 %, waaraan het huidige tarief van de Europese Centrale Bank wordt toegevoegd. Voor de lidstaten die niet tot de eurozone behoren (Denemarken, Zweden en Groot-Brittannië), wordt door hun nationale centrale bank een tarief vastgesteld dat equivalent is aan dat van de ECB. In beide gevallen wordt de referentierentevoet die geldt op de eerste kalenderdag van het desbetreffende halfjaar, gedurende de volgende zes maanden toegepast. Met andere woorden, het tarief is van toepassing gedurende een volledige periode van zes maanden tussen 1 januari en 30 juni en tussen 1 juli en het eind van het jaar.

Eigendomsvoorbehoud

De richtlijn bepaalt dat de verkoper eigenaar blijft van de goederen totdat de prijs volledig is betaald, als dit vóór de levering uitdrukkelijk is overeengekomen. Deze bepaling is zeer belangrijk omdat ze van invloed is op de nationale wetgeving van de lidstaten waar het beginsel van „eigendomsvoorbehoud” niet bestaat.

Invorderingsprocedure voor onbetwiste schulden

Binnen 90 dagen na de instelling bij de rechter of een andere bevoegde autoriteit van de vordering of het verzoek van de schuldeiser moet een invorderingsprocedure worden ingesteld, mits de schuld of aspecten van de procedure niet worden betwist.

Vergoeding van alle relevante invorderingskosten

De relevante invorderingskosten als bedoeld in de richtlijn zijn die welke voortvloeien uit bankverrichtingen voorzover ze niet door de achterstandsrente worden gedekt, administratiekosten, procedurekosten, kosten van derden enz. Deze kosten moeten in de betaling worden opgenomen, tenzij de schuldenaar niet verantwoordelijk is voor de betalingsachterstand.

Tijdschema voor de toepassing van Richtlijn 2000/35/EG

Het tijdschema voor de toepassing van Richtlijn 2000/35/EG omvat de volgende fasen:

- ♦ de omzetting van de Europese richtlijn in nationale wetgeving vóór 8 augustus 2002;
- ♦ controle van de nationale omzettingsmaatregelen door de Europese Commissie;
- ♦ twee jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn (d.w.z. augustus 2004) moet de Commissie nagaan of er een verbetering is opgetreden wat betreft de betalingsachterstanden bij handelstransacties. Als de resultaten van dit onderzoek geen voldoening schenken, kan de Commissie wijzigingen voorstellen om de richtlijn te verbeteren, met inbegrip van strengere maatregelen indien de betalingsachterstanden bij handelstransacties niet korter zijn geworden.

Deze brochure wordt gepubliceerd op initiatief van directoraat-generaal Ondernemingen van de Europese Commissie, maar houdt voor de instelling geen verbintenis in: alleen de tekst van Richtlijn 2000/35/EG is bindend.

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLICATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxembourg

EUROPESE COMMISSIE

EEN GIDS VOOR ONDERNEMINGEN

Bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties

Richtlijn 2000/35/EG

Internet:

http://europa.eu.int/comm/enterprise/regulation/late_payments/index.htm

Richtlijn 2000/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties *PB L 200 van 8.8.2000, blz. 35 tot en met 38*

Waarom een richtlijn?

Betalingsachterstand schadelijk voor de ondernemingen

De economische motivering voor het voorstel van de Commissie ligt in het feit dat één op vier gevallen van insolventie te wijten is aan betalingsachterstand. Daardoor gaan elk jaar 450 000 arbeidsplaatsen verloren, waardoor de hoge werkloosheid in Europa nog wordt verergerd. Bovendien gaat elk jaar een bedrag van 23,6 miljard euro aan uitstaande schulden verloren door de gevallen van insolventie als gevolg van betalingsachterstand. De betalingsachterstand bij handelstransacties werd op 90 miljard euro per jaar berekend en is de oorzaak van een renteverlies ten bedrage van 10,8 miljard euro.

Grote verschillen tussen de EU-lidstaten wat betalingstermijnen en betalingsachterstand betreft

De betalingstermijnen variëren van gemiddeld circa 32 dagen in de Scandinavische landen tot 78 dagen in het zuiden van Europa. Deze verschillen in betalingstermijnen zijn fundamenteel toe te schrijven aan drie belangrijke factoren:

Boeten wegens vertraging

In de landen met de kortste betalingstermijnen worden zeer strenge en daardoor afschrikwekkende boeten toegepast. Dit is het geval in de Scandinavische en Angelsaksische landen, waar de betalingstermijnen kort zijn en als boete vaak een hoge rente (18 %-24 %) wordt aangerekend. In Zuid-Europa en België daarentegen wordt niet zo vaak achterstandsrente aangerekend of wordt een lager tarief gehanteerd (8 %-12 %). Bijgevolg vinden de schuldenaren in deze laatste groep landen het interessanter om geld aan hun schuldeisers/leveranciers verschuldigd te zijn dan om te gaan lenen om hun schulden bijtijds te betalen.

Betaalmiddelen

In sommige lidstaten zijn deze zeer snel (in de regel overmakingen), terwijl in andere lidstaten betalingen gewoonlijk door middel van cheques of wissels worden verricht.

De culturele factor

Betalingsachterstand wordt aangemoedigd door het feit dat ondernemingen die zijn gevestigd in landen met een vergelijkbare cultuur wat betalingsachterstand betreft, met elkaar handel drijven en transacties afsluiten. Nog andere factoren die betalingsachterstand veroorzaken, zijn dat in sommige landen veel overeenkomsten nog steeds mondeling worden gesloten of dat de overeenkomstsluitende partijen uit verschillende regio's komen waarvan de handelspraktijken volledig van elkaar verschillen.

Slechte praktijken bij de overheid

Een groot aantal ondernemingen (in sectoren zoals defensie en bouw) is afhankelijk van overheidsopdrachten.

De verschillen tussen het MKB en grote ondernemingen: een oneerlijke situatie

Onderzoek heeft uitgewezen dat grote ondernemingen tweemaal meer de oorzaak zijn van betalingsachterstand dan kleine en middelgrote ondernemingen. Bovendien is de betalingsachterstand van grote ondernemingen bij KMO's tweemaal zo lang als die van KMO's bij grote ondernemingen.

Hoofdpunten van de Europese richtlijn

Toepassingsgebied

De richtlijn is van toepassing op alle handelstransacties, dit wil zeggen op alle transacties die worden aangegaan tussen ondernemingen of tussen ondernemingen en overheidsinstanties of organisaties die deel uitmaken van de openbare sector, die leiden tot het leveren van goederen of het verrichten van diensten tegen vergoeding. Onder „overheidsinstantie” wordt verstaan elke aanbestedende instantie of entiteit, zoals omschreven in de richtlijnen betreffende overheidsopdrachten. De richtlijn is niet van toepassing op transacties met consumenten.

De bepalingen van de richtlijn zijn alleen van toepassing indien de partijen niet iets anders in de overeenkomst hebben vastgesteld. Bijgevolg is het beginsel van de contractvrijheid, dat in alle lidstaten wordt erkend, nog steeds van toepassing. Dit betekent dat de partijen langere betalingstermijnen kunnen vaststellen dan die waarin de richtlijn voorziet.

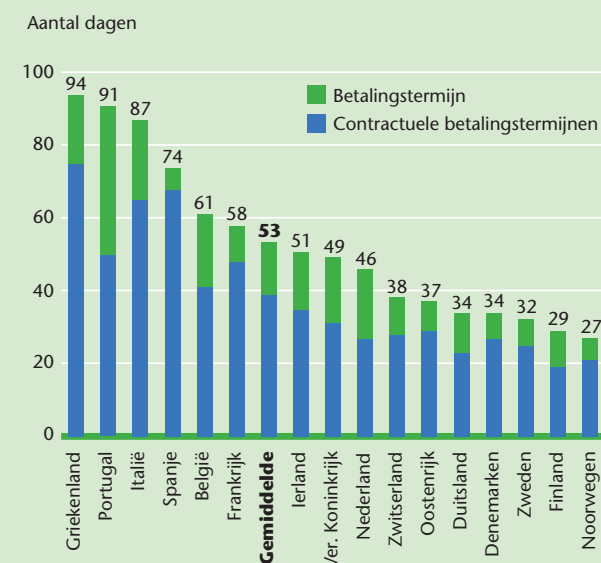
Betalingstermijn

De richtlijn harmoniseert de betalingstermijn niet (het is nog steeds aan de nationale wetgever of aan de overeenkomstsluitende partijen om deze vast te stellen zoals zij wensen). Zij voorziet in een mechanisme bij ontstentenis van andere bepalingen dat alleen betrekking heeft op de duur van de betalingsachterstand, die ingaat op de datum waarop de betaling verschuldigd is (d.w.z. de periode tussen de datum waarop de overeenkomst wordt gesloten en de datum waarop de betaling verschuldigd is).

In de richtlijn wordt een referentieperiode van 30 dagen vastgesteld. Deze referentieperiode gaat in op de datum van ontvangst van de factuur of op de datum

van ontvangst van de goederen. Indien de partijen een procedure voor aanvaarding of controle van de goederen zijn overeengekomen, gaat deze periode in nadat deze procedure is beëindigd. De betalingstermijn kan met wederzijdse instemming van de partijen worden verlengd. Overeenkomsten over de betalingstermijn zijn niet afdwingbaar indien ze een kennelijke onbillijkheid jegens de schuldeiser behelzen. Hierbij zullen alle omstandigheden, met inbegrip van goede handelspraktijken en de aard van het product, in aanmerking moeten worden genomen.

Vergelijking van de gemiddelde betalingstermijnen in Europa — Op de nationale markten in 1996

Bron: Eurosurvey 1997, Intrum Justitia/NOP.